[homesession]

MEMÒRIA D'ACTIVITATS 2025

La màquina i el Fantasma d'Oriol Arnedo, 2025 -2026

Homesession.org
info@homesession.org
@homesessionbcn

c/ Creu dels Molers, 15
0800, Barcelona

ÍNDEX

1. PRESENTACIÓ DE L'ENTITAT HOMESESSION _____ 3
2. PROGRAMES DE HOMESESSION _____ 4

2.1 RESIDENCY _____ 4
2.2 EXCHANGE _____ 5
2.3 INVITED _____ 6

2.3.1 BEQUES BARCELONA CREA + HOMESESSION 2025 _____ 7

2.4 POLARITATS _____ 8

2.4.1 LABORATORI D'EXPOSICIÓ I COMISSARIAT _____ 9

2.5 EN COL·LECTIU / EX LIBRIS _____ 10

3. ACTIVITATS I PROJECTES REALITZATS EL 2025 _____ 11

3.1 RESIDÈNCIES RESIDENCY _____ 11
3.2 RESIDÈNCIES EXCHANGE _____ 19
3.3 PROJECTES INVITED _____ 26

3.3.1 PROJECTES BEQUES BARCELONA CREA – HOMESESSION 2025 _____ 29

3.4 ACTIVITATS POLARITATS _____ 35

3.4.1 PROJECTE LABORATORI D'EXPOSICIÓ I COMISSARIAT _____ 42

3.5 PROJECTES EX LIBRIS _____ 45
3.6 ALTRES ACTIVITATS _____ 53

4. EQUIP _____ 55

5. ENTITATS COL·LABORADORES 2025 _____ 57

6. ENLLAÇOS _____ 59

1. PRESENTACIÓ DE L'ENTITAT HOMESESSION

Homesession és un espai independent d'arts visuals a Barcelona, fundat l'any 2007.

Aquest projecte sense ànim de lucre fomenta la creació i la investigació en el camp de les arts visuals contemporànies a través de diverses accions, com ara beques d'investigació/creació, residències artístiques, programes educatius i d'art comunitari, exposicions i altres esdeveniments culturals.

Amb un esforç continu per donar suport als artistes en totes les etapes de la seva carrera, Homesession acull propostes que recorren a mitjans i pràctiques molt diverses, afavorint sempre l'experimentació interdisciplinària.

Homesession es concep com un node que forma part d'un teixit cultural divers, crític i en permanent transformació, format per espais independents, fàbriques de creació, galeries i museus. Per això, aposta per la cooperació davant la competència, contribuint a la consolidació de xarxes de suport mutu i a la circulació d'artistes, idees i pràctiques.
Aquesta manera de situar-se: no com un agent aïllat, sinó com a part d'una xarxa més àmplia d'espais d'art independents a Catalunya i internacionalment, posa de manifest la voluntat constant d'impulsar l'art contemporani des de perspectives crítiques, sostenibles i obertes a la comunitat.

2. PROGRAMES DE HOMESESSION

2.1 RESIDENCY

https://www.homesession.org/ca/programa-de-residencies-per-a-artistas-i-comissaris/

Iniciat el 2007, aquest programa ofereix un programa de residències artístiques a Barcelona, adreçades a creadors i comissaris/àries, per desenvolupar un procés de creació a la ciutat durant 1 o 2 mesos. La residència proporciona un moment privilegiat de recerca/creació/experimentació en un context diferent de l'habitual, ofereix acompanyament en el procés, així com connexions amb la comunitat artística local. Aquest programa es du a terme en col·laboració amb institucions i centres d'art de diferents països, a través de convocatòries obertes.

Més de 100 artistes de 30 països i 5 continents han participat en aquest programa.

2.2 EXCHANGE

https://www.homesession.org/ca/mobilitat-internacional-per-als-artistes-espanyols/

Llançat el 2014, aquest programa impulsa la mobilitat internacional dels artistes locals, oferint residències i projectes a l'estranger mitjançant intercanvis amb institucions internacionals.

Gràcies a Exchange, aquests artistes es beneficien d'una residència becada a l'estranger per desenvolupar un projecte específic i connectar amb l'ecosistema artístic local.

Actualment, els nostres socis habituals són Artistes a Résidence (Clermont-Ferrand, França), Ramdom (Castrignano De' Greci, Itàlia) L'Écart (Rouyn-Noranda, Quebec – Canadà), Centre Clark (Montreal, Quebec – Canadà) i Meetfactory (Praga, República Txeca). En el passat també teixim aliances amb art3 (València – França), THIStudios (Londres – Regne Unit), Aquila Reale (Licenza, Itàlia) i Belgrade AIR (Sèrbia).

2.3 INVITED

https://www.homesession.org/ca/invited-programme/

Des del 2010, impulsem un programa de beques de creació i investigació, orientat a donar suport i sostenir el treball dels artistes locals.

Aquestes beques ofereixen temps, recursos i acompanyament per al desenvolupament de processos de recerca i producció, prioritzant les condicions que permeten als artistes treballar amb profunditat i llibertat. Des d'un compromís actiu amb la comunitat artística, el programa cerca contribuir a la sostenibilitat de les pràctiques contemporànies i a la generació d'un espai crític i necessari en el nostre context social i polític.

Cada any, entre 4 i 5 artistes són seleccionats per desenvolupar projectes específics a l'espai de Homesession. Un total de 71 projectes artístics han rebut una beca Invited.

2.3.1 BEQUES BARCELONA CREA – HOMESESSION 2025

Aquest any s'incorporen al programa dues beques Barcelona Crea – Homesession, en col·laboració amb l'ICUB, destinades a donar suport a projectes d'investigació en arts visuals, amb una dotació de 6.000 € cadascuna.

La selecció es va realitzar mitjançant convocatòria pública i va comptar amb un jurat extern (Veronica Valentini, Hangar). Les persones becades han desenvolupat el projecte amb seguiment curatorial i pràctic de l'equip de Homesession. Els projectes, iniciats al maig del 2025, es completaran el febrer del 2026.

En col·laboració amb l'ICUB.

2.4 POLARITATS

https://www.homesession.org/ca/polaritats/

Actiu des del 2015, aquest programa d'educació artística ha establert col·laboracions amb institucions com la Universitat de Barcelona, la Universitat de Lleida i la Capella. Està adreçat majoritàriament a estudiants d'ensenyament superior, amb objectius pedagògics i de professionalització. Polaritats crea un diàleg entre artistes i estudiants a través de xerrades i tallers, promovent una pedagogia basada en la pràctica i la reflexió conceptual. Des del 2016, aquestes activitats estan reconegudes com a curriculars a la Facultat de Belles Arts de Barcelona.
A més, Polaritats integra artistes que han participat de programes com Residency, Invited o Exchange, que son convidats a desenvolupar projectes compartits / que son convidats a compartir amb els estudiants, consolidant una mediació innovadora en l'art contemporani.

2.4.1 LABORATORI D'EXPOSICIÓ I COMISSARIAT

EN COL·LABORACIÓ AMB ART NOU + SALA D'ART JOVE + GRUP ART PROFESSIÓ I DOCÈNCIA

El 2025 el programa Polaritats va incloure, a més de xerrades i tallers de curta durada, un laboratori de creació de tres mesos, organitzat en

col·laboració amb docents de la Facultat de Belles Arts de la UB i amb la Sala d'Art Jove de la Generalitat de Catalunya.

Aquest laboratori, realitzat entre març i juliol, permet als estudiants d'últim curs de Belles Arts desenvolupar un projecte artístic amb seguiment curatorial continuat, des de la conceptualització fins a la formalització. Es tracta d'una oportunitat única per als joves artistes, per enfrontar-se a tots els aspectes de la creació i exhibició professional: conceptualització, producció, comissariat, presentació pública i crítica.

El laboratori és voluntari i es desenvolupa fora de l'horari lectiu, amb trobades bisetmanals a Homesession i a la UB.
El resultat es presenta en una exposició col·lectiva a Homesession el mes de juliol en el marc d'ArtNou.

El projecte compta amb:

- Suport de Homesession (comissariat, coordinació, espai i comunicació),
- Suport de la Facultat de Belles Arts de la UB (despesa de la publicació i participació en el comissariat),
- Suport de la Sala d'Art Jove (honoraris del comissari escollit per convocatòria).
- Des del 2022, el laboratori forma part de la programació d'ArtNou, fet que amplifica la visibilitat i l'impacte del projecte.

2.5 EN COL·LECTIU / EX LIBRIS

https://www.homesession.org/ca/en-col·lectiu-2/

El nostre programa d'art comunitari *En col·lectiu* ens permet plantejar dinàmiques de creació que transgredeixin els límits de l'autoria i obrin espais de treball on l'art pugui ser actua com a catalitzador de petites transformacions socials situades. Desenvolupat en col·laboració amb associacions, col·lectius i institucions, el programa promou processos que amplien l'accessibilitat a l'art i fomenten una pràctica cultural més democràtica i compartida.

Actualment i des de l'any 2022, aquest programa d'art comunitari, pren forma al projecte *Ex Libris*, en col·laboració amb el Consorci de Biblioteques de Barcelona. Aquesta iniciativa proposa repensar la biblioteca pública com a espai de creació contemporània, a través de residències artístiques anuals.

Entesa com a fet social, xarxa de coneixement, paradigma històric i espai de sostenibilitat, la biblioteca pública esdevé un context especialment favorable per a la recerca artística.

El projecte *Ex Libris* proposa activar aquest potencial cultural mitjançant residències artístiques que permeten a l'artista o artistes seleccionats/des, desenvolupar un procés de co-creació en una biblioteca pública de Barcelona, en relació amb el barri on s'ubica, el material bibliogràfic que la mateixa biblioteca conté i amb les comunitats que la freqüenten. D'aquesta manera, el projecte promou una trobada entre pràctiques artístiques contemporànies, espais de coneixement i comunitats locals, generant noves formes de mediació cultural i participació.

3. ACTIVITATS I PROJECTES REALITZATS EL 2025

3.1 RESIDÈNCIES RESIDENCY

Residència de Dani Reynolds (Australia), projecte *Fluff Dry*

Residència: gener-febrer 2025
Inauguració de l'exposició: 28 de febrer de 2025

L'artista australianx va realitzar la seva residència durant els mesos de gener i febrer de 2025. Durant aquests dos mesos va desenvolupar el projecte artístic *Fluff Dry*, presentat a Homesession el 28 de febrer de 2025.
Fluff Dry pren el seu nom del terme de perruqueria canina que significa "el procés d'utilitzar un assecador per insuflar aire al pelatge d'un gos mentre simultàniament s'esponja el pèl per crear volum i densitat". En aquesta exposició, Reynolds genera un imaginari propi en el que ajunta rèpliques de cotxes d'alta gama -a mode de cadira per tallar els cabells als infants- i gossos amb pedigrí que han passat per la perruqueria.
«Un Lamborghini aparcat davant del supermercat llueix un rosa metàl·lic; un Shih Tzu amb cuetes és empenyat en un cotxet; les cortines gemeguen. Aquestes escenes formen la base d'una instal·lació que recorre a materials substitutius i a un procés acumulatiu de revestiment per presentar una sèrie de cotxes elèctrics de joguina desplaçats de la seva funció original.» Dani Reynolds

Dani Reynolds (n. 1989) és unx artista interdisciplinàrix que treballa en la intersecció entre l'absurd i la sinceritat. El seu procés creatiu utilitza el "no saber" i el fracàs com a estats desitjables des dels quals desenvolupar nova obra. L'experimentació, l'humor i la col·laboració són claus en el desenvolupament de pintures, escultures, performances i imatges en moviment. Reynolds va completar un First Class Honours al Victoria College of Arts el 2016. Les exposicions i actuacions recents de Reynolds inclouen: "In some delicate oblique way", Post Office Projects, 2023; "World's Widest Wig Work", Adelaide Contemporary Experimental, 2022; "Trade-off, KINGS ARI", FELTspace i Watch This Space, 2021/22; "Field Theory's ICON" a Federation Square, 2018; "Canine Choreography", programa Kickstart Helix de Next Wave, 2017, i Next Wave Festival, 2018; i "Come What May" (amb Mallory Allen), Seventh Gallery, Melbourne, 2017.

Residència de Furen Dai (Xina), projecte *Elision*

Residència: març-abril 2025
Inauguració de l'exposició: 29 d'abril de 2025

L'artista xinesa, resident a Nova York, va realitzar la seva residència durant els mesos de març i abril de 2025. Durant aquests dos mesos va desenvolupar el projecte artístic *Elision*, presentat a Homesession el 29 d'abril de 2025.

El 29 d'abril, Furen Dai va inaugurar la seva exposición *Elision*, després de dos mesos de residència a Homesession.

Michel de Certeau articula que els caminants urbans practiquen una "retòrica de caminar", una operació paral·lela a la dels usuaris del llenguatge: "L'acte de caminar és per al sistema urbà el que l'acte de parla és per al llenguatge o per als enunciats pronunciats."

Durant els darrers dos mesos, Furen Dai ha deambulat per la ciutat —a vegades amb propòsit, a vegades sense rumb— realitzant els seus propis "actes de parla" en aquesta ciutat. Aquesta exposició presenta una sèrie de fotografies que exploren les perspectives verticals i els divagaments horitzontals de la ciutat, i la relació dialèctica entre observar la ciutat des de dalt i experimentar-la des de dins, cap amunt o lateralment.

Un jardiner ha de concebre els jardins tant des d'una perspectiva llunyana (en el temps i l'espai) com des de l'experiència sensorial immediata per crear espais que serveixin múltiples funcions i proporcionin experiències diverses

quan es contemplen des de diferents perspectives i en diferents moments. Les fotografies de Dai capten punts de vista elevats que revelen la “ciutat conceptual” —idealitzada, racional, planificada, geomètrica— on l’entorn urbà es pot comprendre com un tot coherent. Les obres també ens fan descendir al nivell del carrer, on la ciutat es desplega horitzontalment com a experiència viscuda —una sèrie de moments dispersos que flueixen en el temps. Aquí, els vianants no naveguen per conceptes abstractes, sinó mitjançant maniobres estratègiques i una implicació espacial subjectiva.

Posant en relació aquestes perspectives, Dai explora la “doble ciutat”: des de dalt, una entitat sincrònica; des de dins, una experiència diacrònica. Les vistes aèries presenten la ciutat com un text llegible, mentre que les imatges a peu de carrer registren els actes de parla del temps, dels arquitectes i dels residents que modifiquen l’organització urbana a través de pràctiques d’habitabilitat col·lectiva. Aquesta interacció genera una tensió productiva: les perspectives verticals presenten la ciutat com una estructura subordinada jeràrquica, i les perspectives horitzontals revelen la juxtaposició de la vida urbana, on les experiències coexisteixen en relacions no jeràrquiques.

[1] De Certeau, M. (1984). *The Practice of Everyday Life* (traduït per Steven Rendell). Berkeley, CA: University of California Press.

Furen Dai és una artista que investiga els orígens del llenguatge i el funcionament de les estructures i sistemes de classificació dins d’un context social i polític ampli. La seva pràctica, arrelada en l’escultura, qüestiona aquestes nocions i s’estén al cinema, l’edició, el dibuix, el fresc i la fotografia, amb especial atenció al material, la llum, l’arquitectura i el text.

La seva obra s’ha presentat recentment a la Broodthaers Society of America, la Triennal de Nova Anglaterra, la Fundació Shelley i Donald Rubin, el National Art Center de Tòquio i el Rose Kennedy Greenway de Boston. Ha rebut beques a MacDowell, el Center for Art and Urbanistics de Berlín, International Studio and Curatorial Programs i Art OMI. Els seus treballs han aparegut en publicacions com *Artforum*, *LEAP Magazine*, *The New York Review*, *Boston Globe* i *Boston Art Review*, i ha col·laborat amb Asia Art Archive i *Best! Letters from Asian Americans in the Arts*.

Dai té un màster en Belles Arts per la School of the Museum of Fine Arts de la Universitat de Tufts i una llicenciatura en Llengua i Literatura Russa per la Universitat d’Estudis Estrangers de Pequín. Actualment és professora a la Parsons School of Design, The New School de Nova York, i cocomissària de la Biennal de Lagos 2026. Anteriorment, va ser Directora de Programació i Col·leccions a Asia Art Archive in America.

Residència de Samy Benammar (Quebec), projecte *Stolen Images*

Residència: maig 2025
Inauguració de l'exposició: 29 de maig de 2025

L'artista, nascut a França i vivint entre França i Quebec, va realitzar la seva residència durant el mes de maig de 2025. Durant aquest mes, va conclòure el projecte en curs *Stolen Images*, presentat a Homesession el 29 de maig de 2025.

Stolen Images és una instal·lació fotogràfica creada a partir d'una sèrie d'imatges preses entre 2023 i 2025 als massissos de l'Aurès, una regió de l'est d'Algèria carregada d'història i significat polític. L'obra mostra llocs com el refugi de la Kahina —un santuari llegendari a les portes del Sàhara, que es creu que va acollir la reina amaziga durant les invasions àrabs del segle VII— i Mkaydou, terra de l'artista, on els Tlet van resistir la colonització francesa abans de jugar un paper clau en la revolució algeriana de 1954.

Mitjançant imatges en blanc i negre d'alt contrast i textures suaus, gairebé pastels, la instal·lació explora la muntanya com a figura mítica i com a territori viscut. L'aspresa remarca l'aïllament abrupte de l'Aurès; la suavitat evoca un espai oníric ple de memòria i pèrdua.

Referenciant el llenguatge visual de l'etnografia colonial però situant l'obra fermament en el present, el projecte interroga com els paisatges conserven i transmeten la història. Acompanyant l'exposició hi ha un petit llibret amb fragments de diari de viatge —disponible només durant la mostra— que subratlla la idea que aquestes imatges s'han de compartir de manera deliberada, i no deixar que s'esvaeixin.

Samy Benammar és un cineasta, fotògraf i crític d'art establert a Montreal. Basant-se en les seves arrels algerianes i en la seva educació obrera, crea pel·lícules que combinen tècniques documentals reflexives amb un enfocament tàctil i experimental. Les seves obres més destacades, com Adieu Ugarit (2024), Avant Seriana (2024) i Kaua'i'o'o (2023), s'han presentat en festivals com el BFI Festival, RIDM i Prismatic Ground, i són distribuïdes per WFG i CFMDC. Aquest treball s'expandeix en una pràctica fotogràfica que serveix tant de contrapunt com de complement a les seves pel·lícules, explorant el potencial de la imatge fixa per a reflectir un llenguatge alliberat de limitacions narratives. Té un màster en recerca-creació per la Universitat de Montreal, centrat en la circulació d'imatges de guerra d'Orient Mitjà, i està realitzant un doctorat sobre la fotografia colonial a la regió algeriana de Aures.

La seva pràctica es caracteritza per un enfocament estratificat que reflecteix les ambigüitats de la memòria i la migració. Els seus gestos cinematogràfics i fotogràfics aspiren a la reconciliació, revivint els records de la infància a través de l'exploració visual, al mateix temps que subratllen la ruptura causada per la migració irreversible, en la qual el passat roman en la memòria més que en la realitat. El seu ús de tècniques cinematogràfiques analògiques artesanals critica la imatgeria etnogràfica colonial a través d'una recreació decolonial. Les seves imatges, sovint a la vora de la desaparició, exploren així la tensió entre els espais físics i imaginats, reflexionant sobre la interacció entre memòria, història i identitat.

Residència en col·laboració amb el centre d'art Écart, Centre Clark i Bureau du Québec à Barcelone.

Residència de Yan Jin (Xina), projecte *Cremeschnitte*

Residència: juny-juliol 2025
Inauguració de l'exposició: 24 de juliol de 2025

L'artista, nascuda a Xangai i resident a Nova York, va realitzar la seva residència durant els mesos de juliol i agost de 2025. Durant aquests mesos va realizar el projecte *Cremeschnitte*, presentat a Homesession el 24 de juliol de 2025.

Cremeschnitte és una instal·lació composta per múltiples escultures fetes amb objectes *readymade* i ingredients de pastisseria.

Present al llarg de tot l'Europa de l'Est, amb lleugeres variacions conegudes com *krémes*, *kremówka*, *cremșnit*, *crempita*, *krempita* i *kremšnita*, la *cremeschnitte* és un postre popular des del seu debut a finals del segle XIX. L'afició per aquest dolç transcendeix fronteres i supera les divisions ètniques o socials.

En contrast amb la multiplicitat de noms, la *cremeschnitte* es fa amb els ingredients més comuns —farina, sucre, ou, mantega— i té una aparença inconfusible. Donant-li nom en les seves pròpies llengües, comunitats de diferents països l'han batejada i integrada dins de les seves cultures locals. Aquesta exposició explora la idea que el llenguatge, sovint sense voler-ho, serveix per distingir un grup de persones d'un altre. Examina el nom *cremeschnitte* com un *shibboleth* d'identificació i com l'artista, una persona xinesa que viu i treballa a l'estranger, navega les complexitats del llenguatge, la cultura i la identitat.

En deconstruir la *cremeschnitte* i retenir-ne el nom, la instal·lació en reconfigura els significats: ja no és només un postre, sinó una estructura cultural plena de capes d'història col·lectiva i personal—una invitació a reflexionar sobre com les tradicions compartides es reinventen constantment a través del personal, el polític i el material.

Yan Jin és una artista nascuda a Xangai, la Xina. Actualment basada a Nova York, va obtenir el seu Màster en Belles Arts a la School of Visual Arts, al departament de Fotografia, Vídeo i Mitjans Afins. La seva pràctica interdisciplinària sovint estranya objectes familiars i recontextualitza materials trobats per desafiar normes socials i autoritats, revelant fets i matisos sovint ignorats. El seu bagatge multilingüe alimenta el seu interès pel llenguatge en diferents formes i dimensions, així com la relació dialèctica entre llengua i cultura. La seva obra s'ha exposat i projectat àmpliament als Estats Units, Europa i Àsia. Les seves exposicions individuals i a duo inclouen *"I Don't Want to Make Photograph Anymore"* al Three Shadows Photography Art Center (2023, Xiamen, Xina), *"Little Lies and Counterweights, Little Lies and Counterweights"* (2023, Nova York, EUA) i *"I Should Use A Language Not to be Betrayed"* (2023, Seül, Corea del Sud).

Residència d'Aurélien Potier, projecte *Out Of Sync*

Residència: setembre-octubre 2025
Inauguració de l'exposició: 29 d'octubre de 2025

L'artista francès va realitzar la seva residència durant els mesos de setembre i octubre de 2025. Durant aquests mesos va realizar el projecte *Out Of Sync*, presentat a Homesession el 29 d'octubre de 2025.

Aurélien Potier crea entorns on els materials manifesten tensions físiques i afectives. Les seves obres oscil·len entre l'erosió i el ressorgiment, funcionant com a escletxes que converteixen la inestabilitat i la impermanència en mètode i condició.
Després de dos mesos de residència a Homesession, la instal·lació *Out Of Sync* revela el treball realitzat. A més de materials com la cera, la resina o la plata, en aquesta ocasió Potier treballa principalment el ciment, vinculat a la construcció i a les formes rígides, en diàleg directe amb el tèxtil, que evoca

la llar, l'afecte i la intimitat, donant lloc a estructures desconstruïdes que emfatitzen la seva pròpia fragilitat.
La confrontació de moviments oposats —desmantellament i sorgiment— dibuixa espais paradoxals, on les contradiccions esdevenen força motriu i una manera d'habitar zones de fractura.

Aurélien Potier viu i treballa a Marsella. La seva obra s'ha presentat al Palais de Tokyo (París), MO.CO. (Montpeller), Triangle/Astérides (Marsella), CAPC (Bordeus), CCA (Glasgow), la Casa Encendida (Madrid), Gianni Manhattan (Viena), Nicoletti (Londres), Art Basel Paris, Frieze London, Bibliotheca Hertziana (Roma), Sissi Club (Marsella), Air de Paris (Romainville) i Cooper Union (Nova York).Ha estat artista en residència al Palais de Tokyo (París), Triangle – Astérides (Marsella), Center for Contemporary Arts & GSS (Glasgow) i al CAC Synagogue de Delme. La seva obra està representada per Gianni Manhattan, Viena.

La residència d'Aurélien Potier ha estat possible gràcies a la col·laboració amb Artistes en Résidence (FR).

3.2 RESIDÈNCIES EXCHANGE

El 2025 es van publicar tres convocatòries per un total de quatre beques de mobilitat a l'estrager destinades a artistes catalans.

Van ser publicades a les dates següents:
Convocatòria a França: 2/12/2024
Convocatòria al Quebec: 4/12/2024
Convocatòria a Itàlia: 5/12/2024

Residència de Carol Priego al Quebec, projecte *Roca Daurada*

Residència: juliol-agost 2025 / juliol a Écart (Rouyn-Noranda) i agost a Centre Clark (Montreal)
Inauguració de l'exposició: 28 d'agost de 2025

L'artista Carol Priego ha completat una residència artística entre el Centre Clark (Mont-real) i Écart (Rouyn-Noranda) durant els mesos de juliol i agost de 2025, gràcies al nostre programa d'intercanvi. Allà hi va desenvolupar i presentar el projecte *Roca Daurada*.

Roca Daurada "En aquesta ocasió, Carol Priego experimenta amb el concepte del daguerreotip, ja que els materials necessaris per a la seva producció també s'extreuen de la terra. En el cas específic de Rouyn-Noranda, on els primers arxius visuals es van captar d'aquesta manera, els metalls que permeten immortalitzar el paisatge són els mateixos que s'hi extreuen i el contaminen. En relacionar el paisatge amb la seva imagineria, l'artista també n'explora el caràcter viu i la memòria. Què es revela en les traces visibles, invisibles, humanes, històriques i a vegades tòxiques que recorren les capes del paisatge?"
Fragment del text de Gabrielle Izaguirré-Falardeau**.**

Carol Priego és mediadora en arts visuals i gestora cultural. La seva tasca combina art, pedagogia i acció social, explorant el poder de l'art per generar vincles i transformar realitats. La seva recerca aborda qüestions ambientals com la contaminació, la sequera i l'aigua. Des d'un enfocament experimental, promou el diàleg sobre la relació entre els éssers humans i el seu entorn.

Els seus projectes inclouen *Amares Azielos*, un laboratori creatiu a la Presó de Joves de la Roca del Vallès; *ENTRE NOUS* (Tunísia); *Duduk di Tepi* (Indonèsia); i *Jazmín*, sobre el dol i la desestigmatització dels cabells grisos en el cos femení. Formada en Política i Arts Visuals, ha treballat en la

coordinació de postproducció a ESCAC Studio Color, ha col·laborat amb la Filmoteca de Catalunya i ha participat en festivals internacionals de fotografia. La seva pràctica artística busca generar espais de resistència i apoderament mitjançant la creació col·lectiva.

Amb la col·laboració d'Écart, Centre Clark i amb el suport de l'Institut Ramon Llull.

Residència de Laura Albajar a Itàlia, projecte *Tube, tubing, tubeity*

Residència: setembre-octubre 2025 / a Ramdom (Castignano de Greci)

L'artista Laura Albajar ha realitzat una residència artística a Ramdom (Castrignano dei Greci, Itàlia) a través del nostre programa d'intercanvi, durant els mesos de setembre i octubre de 2025. Allà hi va realizar el projecte *Tube, tubing, tubeity.*

La pràctica de Laura Albajar comença amb una atenció silenciosa a les infraestructures que sostenen, connecten i regulen el món visible. Durant la seva residència a Castrignano dei Greci, es va centrar en la presència del tub —un element de pas que normalment queda amagat dins de parets, sostres i racons.

En *Correccions cromàtiques*, va decidir repintar els tubs del poble amb el mateix to beix de la pedra de Lecce, integrant-los visualment amb l'entorn i

suavitzant els colors industrials que abans destacaven contra el paisatge. L'acció era simple però intencionada: una correcció cromàtica que difuminava les fronteres entre el que pertany i el que intrudeix, entre manteniment i intervenció. Vestida com a treballadora per fondre's amb l'entorn, l'artista va realitzar un acte de camuflatge —un acte de treball a través de la desaparició— que traça com petits ajustaments poden transformar la percepció de l'espai.

A l'interior del històric Palazzo Baronale, aquesta investigació pren forma espacial amb la instal·lació *Entre el que pesa i el que passa*. Tubos metàl·lics, fils vermells i fragments de pedra de Lecce creen un sistema de connexions i tensions que s'infiltra en l'arquitectura mateixa. La instal·lació explora com la matèria negocia amb l'aire, com coexisteixen el fix i el mòbil, i com la tradició —representada per la pedra— interactua amb la presència de nous materials industrials.

En aquest sentit, *tube, tubing, tubeity* es pot llegir com una meditació sobre correcció, adaptació i visibilitat. A través de gestos mínims, Albajar posa l'atenció en l'equilibri entre ajustament i alteració, suggerint que fins i tot els actes més petits d'alineament poden transformar la manera com ens relacionem amb l'entorn construït que ens envolta.

Laura Albajar (Barcelona, 2001) és graduada en Belles Arts per la Universitat de Barcelona i té un Màster en Direcció d'Art i Disseny d'Espai Escènic per BAU, Centre Universitari d'Arts i Disseny. La seva pràctica és site-specific i basada en el material, explorant pintura expandida, diàleg espacial i gestos mínims que activen relacions entre espai, percepció i infraestructures quotidianes.

El 2025 va completar una residència a Lo Niu, concedida per la Fundació Guillem Viladot, i va participar en l'exposició col·lectiva *Tot tombant, convoco* a Lo Pardal. Va rebre la XVII Beca Felícia Fuster per a Joves Artistes Visuals (2024), que va donar lloc a l'exposició col·lectiva *Construir, habitar, pensar, exhibir i mirar* a la Fundació Felícia Fuster (2024), i també va participar en l'exposició col·lectiva *Meeting Point* (2024) a la mateixa fundació. La seva obra s'ha exposat a *Sense Títol '23* a la Facultat de Belles Arts de la Universitat de Barcelona (2023).

Col·laboren: Institut Ramon Llull i Ramdom.

Residència de Joaquín Lozano Niño de Zepeda a Itàlia, projecte *COMO PIEDRA O TIERRA, COMO MONTAÑAS O AGUA*

Residència: setembre-octubre 2025 / a Ramdom (Castignano de Greci)

L'artista Joaquín Lozano ha realitzat una residència artística a *Ramdom* (Castrignano dei Greci, Itàlia) a través del nostre programa d'intercanvi, durant els mesos de setembre i octubre de 2025. Allà hi va desenvolupar el projecte *COMO PIEDRA O TIERRA, COMO MONTAÑAS O AGUA.*

La pràctica de l'artista es basa en el caminar i l'observació com a mitjans d'exploració. La seva pràctica parteix d'una mirada activa cap a l'entorn, del qual extreu referències formals i materials que guien el procés creatiu. Durant les seves caminades, recull els elements que configuren la seva obra i, a través de l'experimentació, l'atzar i la intuïció, defineix les directrius que orientaran el seu treball.

Durant la residència a Castrignano dei Greci, va desenvolupar una sèrie d'exercicis centrats en la idea d'intervenció en el paisatge urbà. Aquestes accions es basaven en la selecció, descontextualització i desplaçament d'elements trobats durant les seves passejades pel poble. El punt de partida va ser l'atenció a punts petits i escassos de color que emergien en un entorn gairebé monocrom; contrastos visuals que el van portar a concebre una sèrie d'intervencions que vinculaven directament la seva pràctica amb el gràfic i el dibuix.

En aquest procés, l'artista va explorar la relació entre escultura i dibuix, generant exercicis tant bidimensionals com tridimensionals. Aquesta recerca també el va portar a reflexionar sobre límits i fronteres: siluetes, vores, perímetres geogràfics i físics, contorns. A través d'aquestes nocions, va establir paral·lelismes entre conceptes com dins-fora, terra-cel, figura-fons, contenidor- contingut, o entre un poble i un altre.

El resultat va ser un experiment formal, material i gràfic que l'artista reconeix com l'inici d'una línia de treball que continuarà desenvolupant i aprofundint.

Joaquín Lozano Niño de Zepeda (Xile, 1997) és llicenciat en Arts Visuals per la Universitat Finis Terrae de Xile i té un màster en Producció i Recerca Artística per la Universitat de Barcelona. Al llarg de la seva trajectòria ha participat en nombroses exposicions tant a Xile com a Espanya, i ha col·laborat estretament amb altres artistes a Xile i Catalunya en diverses propostes artístiques. La seva obra se centra en l'experimentació material, utilitzant la recollida de visualitats, materials i mètodes constructius propis de l'entorn urbà en què es mou, permetent capturar i reinterpretar les

dinàmiques i energies de l'espai i creant peces que dialoguen amb el lloc i els seus habitants.

Resident a Barcelona, Joaquín continua desenvolupant la seva obra, en una recerca constant de comprendre el que és realment important en el seu treball i de noves experiències que enriqueixin la seva perspectiva i pràctica artística.

Col·laboren: Institut Ramon Llull i Ramdom.

Residència de Natalia Domínguez a França, projecte *WE CAN'T BREATHE*

Residència: juliol-agost 2025 / a Artistes en Résidence (Clermont-Ferrand)
Inauguració de l'exposició: 28 d'agost de 2025

L'artista Natalia Domínguez ha completat una residència artística a Artistes en Résidence (Clermont-Ferrand, França) a través del nostre programa d'intercanvi, durant els mesos de setembre i octubre de 2025. Allà hi va presentar el projecte *WE CAN'T BREATHE*, dins d'una exposició col·lectiva amb les artistes Doris Hardeman, Natalia Domínguez i Julián León Camargo**.**

Al cor de les instal·lacions de Natalia Domínguez ressona un crit d'alerta. Ofegat, sense alè, lluita per ser escoltat en un món on l'aire s'esgota, on respirar ja no és un dret garantit. L'aire està condicionat. Condicionat pel "progrés", les ambicions de creixement i desenvolupament, per lògiques extractives acompanyades de la seva part d'explotació i opressió.

Com que és imperceptible a simple vista, l'aire és inobservable. La seva història és la d'allò invisible, lliure, omnipresent, natural i vital. La seva realitat, però, és la d'un bé comú contaminat, fet tòxic per l'activitat humana. Respirar està carregat d'interessos materials, i l'experiència de l'aire i la seva qualitat depèn de circumstàncies econòmiques i socials desiguals.

Sense resignar-se al desencant, Natalia Domínguez ofereix, en la seva pràctica, una perspectiva del respir com un acte conscient, més que un instint inqüestionable, un gest capaç d'ampliar idees preconcebudes.

En els seus muntatges escultòrics, un llenç de paracaigudes o un tub de ventilació, despullats de la seva funcionalitat pura, revelen la materialitat de l'aire, "des-invisibilitzant-lo". Les peces sonores formen part de les obres, creant un paisatge sensible i immersiu que juga amb absències, intersticis i incomoditats. Al ritme d'inhalacions, exhalacions i gemecs, ens enfrontem als reptes d'una realitat esquiva, preparada per escoltar els sospirs de veus silenciades.

Nota: El títol fa referència al lema utilitzat durant les protestes de Black Lives Matter després de les morts per asfíxia d'Eric Garner (2014) i George Floyd (2020) a mans de la policia americana. El concepte de "des-invisibilització" és desenvolupat per l'arquitecta i investigadora Nerea Calvillo en *Aeropolis: Queering Air in Toxicpolluted Worlds*.

Natalia Domínguez (Jerez de la Frontera, 1990) és llicenciada en Belles Arts per la Universitat de Granada, ha cursat estudis a Fontys Hogeschool

voor de Kunsten (Tilburg, Països Baixos) i té un màster en Recerca i Producció Artística per la UPV.

La seva obra aprofundeix en les relacions materials i afectives dels paisatges contemporanis postindustrials, desgranant sistemes de significació i xarxes relacionals entre subjecte i objecte. A través de la instal·lació, l'escultura i el caràcter performatiu del so, els seus projectes més recents exploren les dimensions socials i polítiques de l'aire com a medi compartit que connecta cossos, entorns i tecnologies.

Entre les seves últimes exposicions individuals destaquen *Lack of* (House of Chappaz, Barcelona, 2024) i *Interior acondicionat* (Espai 19, Barcelona, 2024); i ha format part dels programes de residències de Hangar, Matadero Madrid, Fundación BilbaoArte, PIVÔ São Paulo, C3A i La Escocesa, entre altres.

Col·laboren: Institut Ramon Llull i Artistes en Résidence.

3.3 PROJECTES INVITED

Dot-to-dot: exposició col·lectiva d'Alida Maria Lanzi, Anissa Maizi, Anna Floto, Anusha Jean Ramesh, Laura Torres Brunet, Tainá Luana Seibert i Tatjana Cimino

Exposició: 20-22 de març de 2025
Artistes: d'Alida Maria Lanzi, Anissa Maizi, Anna Floto, Anusha Jean Ramesh, Laura Torres Brunet, Tainá Luana Seibert i Tatjana Cimino
Comissari: Arash Fayez

Les artistes Alida Maria Lanzi, Anissa Maizi, Anna Floto, Anusha Jean Ramesh, Laura Torres Brunet, Tainá Luana Seibert i Tatjana Cimino han desenvolupat l'exposició col·lectiva *Dot-to-dot*, amb l'acompanyament curatorial d'Arash Fayez, en el marc de la col·laboració entre Homesession i Metàfora Studio Arts. Aquesta col·laboració va ser concebuda amb l'objectiu d'oferir a un grup d'estudiants de l'escola l'oportunitat de desenvolupar una exposició a Homesession. A través d'aquesta iniciativa, Homesession mostra anualment les obres d'un grup seleccionat d'artistes, estudiants de Metàfora Studio Arts.

Les set artistes d'aquesta exposició han decidit col·laborar en un projecte que posa l'èmfasi en la connexió i la interdependència. Al centre del projecte hi ha un vídeo amb el mateix títol, en el qual cada artista aporta una sèrie d'imatges en moviment enregistrades amb una càmera que es passa d'una participant a l'altra. La càmera actua com a canal de contacte: vincula l'artista que filma amb el seu subjecte, alhora que connecta les contribucions prèvies i posteriors en una cadena d'accions. La col·laboració celebra un enfocament col·lectiu sense comprometre la individualitat de cada artista. A través de les interaccions captades al vídeo, l'obra crea un espai d'expressió i exploració en què l'estètica dels gestos quotidians difumina la frontera entre art i vida. *Dot-to-Dot* és un esforç col·lectiu en què el procés artístic pren protagonisme per damunt del producte final. En aquest context, l'obra acabada es converteix en un espai d'interacció entre artistes i públic, proporcionant una plataforma per a una experiència creativa compartida.

El títol de l'exposició fa referència al concepte del clàssic trencaclosques infantil, en què connectar punts numerats revela una imatge oculta, simbolitzant les connexions generades a través d'aquesta col·laboració artística.

Alida Maria Lanzi (n. 2004, Alemanya) explora la *queerness*, l'alteritat i la transformació a través de temes com el desig i la repulsió. La seva pràctica, que abasta escultura, instal·lació i performance, se centra en el *worldbuilding*, imaginant espais alternatius on els cossos queer poden existir més enllà de binarismes i normes socials.

Anissa Maizi (n. 1990, Suïssa) és una artista multidisciplinària la pràctica de la qual gira entorn de la narrativa. Treballant amb les interseccions entre experiències personals i col·lectives en contextos globals contemporanis, utilitza sobretot el vídeo per crear relats immersius.

Anna Floto (n. 2001, Regne Unit) examina les interaccions i connexions entre societat i natura, posant l'accent en el seu punt d'intersecció. Influïda per la comunitat i les trobades quotidianes, crea obres que dilueixen els límits entre obra i espectador. És cofundadora i directora de la 200CENT Gallery, un espai creatiu a Barcelona que dona suport a artistes emergents.

Anusha Jean Ramesh (n. 2001, Malàisia) investiga els espais que existeixen *entre*, obrint possibilitats per a noves formes d'escolta i recerca sobre identitat, desplaçament i maneres de relacionar-se. La seva obra, arrelada en processos anecdòtics, pren forma mitjançant instal·lacions, escriptura i so.

Laura Torres Brunet (n. 1992, Espanya) és una artista multidisciplinària amb formació en neurociència. Treballant entre escultura, escriptura i instal·lacions audiovisuals, examina les forces sociopolítiques que modelen el cos, abordant aquestes qüestions des d'una perspectiva *crip/queer*.

Tainá Luana Seibert (n. 2003, Suïssa) explora les interseccions entre ascendència, identitat i era digital. La seva obra investiga com les històries personals i col·lectives es configuren i reconfiguren amb el temps, especialment en el context de les tecnologies emergents. Treballa principalment amb *mixed media*, collage digital, fotografia i vídeo.

Tatjana Cimino (n. 1997, Antigua i Barbuda) explora les inconsistències de la memòria, recorrent a relats personals i familiars per qüestionar com els records es formen i es transformen al llarg del temps.

En col·laboració amb Metàfora Studio Arts.

***Preludi: "Quan el teu cos performa sol"* de Consol Llupià Garcia**

Exposició: 5,6 i 7 de Novembre, 18-21h
Performance: 5 i 7 de Novembre, 19h

L'artista Consol Llupià, guanyadora de la Beca *Invited* de Homesession i L'Escocesa, va presentar a Homesession una proposta expositiva del 5 al 7 de Novembre. Aquesta instal·lació inclou una performance que serà representada el dia de la inauguració, en el marc del festival de ARTefACTe, i també el dia de clausura.

Preludi es part del projecte artístic més ampli: "Quan el teu cos performa sol". Des de l'experiència personal com a persona malalta crònica, l'artista proposa una reflexió crítica sobre la percepció de les cuerpes malaltes i la seva capacitat per produir coneixement i sentit en els àmbits artístic i polític, així com dins els paràmetres de productivitat i valor establerts pel capitalisme. Un dels eixos fonamentals d'aquesta investigació es la relació entre la mitologia lítica primitiva i la construcció cultural i simbòlica del cos malalt.

Amb Preludi, l'artista activa aquesta investigació prèvia en diàleg amb una peça audiovisual, a través de la qual es recull el seu procés vital des del diagnòstic, fins a la construcció física i emocional de la seva auto-identificació com a persona malalta crònica i discapacitada. També s'hi inclou el diàleg amb el seu entorn: narratives sobre la tecnologia del paisatge i els mites, tant primitius com populars, associats a l'endometriosi.

Consol Llupià García, (Barcelona, 1983) és artista visual. Treballa principalment amb la performance, el happening, la composició sonora i el vídeo. Va estudiar Belles Arts, amb beca Erasmus en Sofia, Bulgària. Té un Màster en Estudis Culturals i Arts Visuals (perspectives feministes i cuir/queer), Universitat Miguel Hernández, Alacant.

La seva obra ha estat performada i/o exposada de manera individual i col·lectiva a: La Capella, Barcelona; Arts Santa Mónica, Barcelona; CCCB, Barcelona, Sala Amadís, Madrid; Sala Apol·lo, Barcelona; Centro de Arte Contemporáneo Wilfredo Lam, La Habana; Fundació Antoni Tàpies, Barcelona; Centro de Arte Dos de Mayo, Madrid; Nau Estruch, Sabadell; CAHA, Almería; Sala d'Art Jove, Barcelona; Théâtre Méditerranéen, Rabat, entre altres. Els seus vídeos formen part de les col·leccions Hamaca i Arxiu O.V.N.I.

La seva pràctica artística es nodreix de portar a l'extrem la qüestió de la permeabilitat contextual, portant la seva pràctica artística en diàleg porós

amb les experiències que li van succeint en el seu dia a dia. A través de les seves xarxes de relació directes i immediates: família humana, no humana i +que humana, amistis, la seva cuerpamalalta i discapacitada, l'espai que habita i de connexions amb el cas estrany.
Concep la vulnerabilitat i el personal com a aspectes profundament polítics i treballa amb metodologies bastardes.

En el marc de la Beca *Invited* impulsada per Homesession en col·laboració amb La Escocesa.

3.3.1 PROJECTES BEQUES BARCELONA CREA – HOMESESSION 2025

Els projectes desenvolupats en el marc de les Beques Barcelona Crea-Homesession 2025, van ser seleccionats mitjançant convocatòria pública, que va ser publicada el 31 de març de 2025, i va comptar amb un jurat extern (*Veronica Valentini, Hangar*).

Artistes seleccionats a les Beques Barcelona Crea – Homesession 2025:

- **Oriol Arnedo**
  Presentació d'una obertura del procés d'investigació sota el títol *La Màquina i el Fantasma*, una instal·lació i publicació que recullen el treball desenvolupat en el marc de la beca.
- **Anna Pascó Boltà**
  Guanyadora de la Beca Barcelona Crea – Homesession 2025 amb el projecte d'investigació en curs *Apnees i altres gramàtiques*, que es presentarà a Homesession a inicis del 2026.

La Màquina i el Fantasma **d'Oriol Arnedo Casas**

Investigació: maig-desembre 2025
Restitució pública / Exposició: 3-5 desembre 2025

L'artista Oriol Arnedo Casas ha estat seleccionat en el marc de la beca d'investigació Barcelona Crea – Homesession 2025. Com a resultat de la seva investigació va presentar una exposició a Homesession entre el 3 i 5 de desembre de 2025.

"La Màquina i el Fantasma" s'endinsa en el llegat industrial de Barcelona a través d'un relat especulatiu que combina arxiu, memòria i ficció. A través

d’una combinació de treball arxivístic i especulació narrativa, el projecte revisita el passat industrial de la ciutat per explorar com els grans canvis tecnològics han generat històricament emocions, conflictes socials i formes d’imaginar el futur.

La investigació se centra especialment en el període comprès entre el segle XIX i inicis del segle XX, moment en què l’arribada de la mecanització industrial transforma profundament l’organització del treball, l’urbanisme i la vida quotidiana. Mitjançant la consulta d’hemeroteques i publicacions històriques d’aquest període (1830–1930), el projecte recopila fragments textuals procedents de revistes, diaris i altres documents que reflecteixen les tensions, esperances i pors associades a l’aparició de les primeres màquines industrials.

A partir d’aquest material, el projecte construeix un relat especulatiu en forma de conte elaborat mitjançant tècniques de collage textual. La narració està protagonitzada per una de les primeres màquines de vapor que arriben a Barcelona, que progressivament adquireix veu i consciència. Aquesta estratègia literària permet imaginar la màquina com un subjecte capaç de narrar la seva pròpia història i d’observar els processos socials que l’envolten. En aquest sentit, la màquina funciona alhora com a personatge i com a figura simbòlica que condensa les tensions del món industrial: el progrés tecnològic, la transformació del treball i els conflictes de classe.

Un dels elements conceptuals que travessa la recerca és el diàleg entre tecnologia i imaginaris espirituals. El projecte s’inspira parcialment en el

moviment espiritista que va tenir una presència significativa en el món obrer barceloní a principis del segle XX. Les pràctiques de mediumnitat —en què un cos es converteix en vehicle d'una veu externa— ofereixen una metàfora per pensar la possibilitat que la màquina "parli" i esdevingui portadora de memòries i relats col·lectius. Aquesta perspectiva permet entendre la tecnologia no només com una eina funcional, sinó com un objecte carregat de significats socials, culturals i afectius.

La investigació també estableix un paral·lelisme entre les reaccions que va provocar la mecanització industrial en el seu moment i les inquietuds contemporànies davant de les tecnologies digitals i la intel·ligència artificial. D'aquesta manera, el projecte proposa que moltes de les pors i expectatives que avui associem a la tecnologia —com la substitució del treball humà o la transformació radical de la societat— ja eren presents en altres moments de la modernitat.

Els resultats d'aquesta recerca es van presentar públicament en una instal·lació a l'espai de Homesession. La presentació incloïa diversos formats complementaris: una publicació de 48 pàgines que recull el conte construït a partir de fragments d'arxiu, una peça audiovisual en loop basada en imatges històriques alterades digitalment i una instal·lació amb elements atmosfèrics que evocaven l'ambient de la Barcelona industrial. Aquest conjunt d'elements permetia traslladar l'univers narratiu del projecte a una experiència espacial i perceptiva.

En conjunt, "La màquina i el fantasma" planteja una reflexió crítica sobre la història tecnològica i industrial de Barcelona, utilitzant la recerca artística per reactivar fragments de memòria col·lectiva i imaginar noves maneres d'explicar-los. A través de l'arxiu, la ficció i la instal·lació, el projecte proposa mirar el passat industrial no com un relat tancat, sinó com un camp de ressonàncies que encara dialoga amb els debats tecnològics del present.

Oriol Arnedo Casas (Barcelona, 1993) desenvolupa una pràctica situada en la intersecció entre tecnologia, matèria i entorn. Artefactes autònoms, màquines absurdes que cobren vida, organismes tecnològics... Un desig ansiós i mecanitzat de relacionar-se amb l'entorn uneix els seus objectes. Les seves instal·lacions exploren la màquina com un espai per qüestionar estructures de poder, desafiar models de producció establerts i imaginar formes alternatives de vida i convivència. La seva obra destaca per una exploració crítica de la tecnologia i la seva relació amb el territori, el context i les formes de dominació contemporànies.
Entre les seves darreres exposicions destaquen "Desmantellar la màquina" (Dilalica, Barcelona, 2025), "Let's Play with Chaos" (Aram Gallery, Londres, 2022) i "No-time Zone" (Jupiter Woods, Londres, 2022). És resident de llarga

durada a Hangar (2024–2026), ha estat seleccionat per la Sala d'Art Jove 2025 i ha col·laborat amb el CCCB Lab.

Apnees i altres gramàtiques **d'Anna Pascó Bolta**

Investigació: maig 2025-Març 2026
Restitució pública / Exposició: 19 març 2026

El projecte d'investigació "Apnees i altres gramàtiques", desenvolupat per Anna Pascó Bolta, explora el fons marí com a ecosistema viu, poc conegut i fonamental per a l'equilibri climàtic del planeta. El projecte persegueix noves formes de relacionar-se amb allò que roman invisible, inaccessible o difícil de comprendre. A partir d'una aproximació transdisciplinària, el projecte connecta pràctiques de l'art contemporani amb metodologies científiques i experiències corporals per reflexionar sobre com es produeix el coneixement i com es construeixen les maneres de "llegir" el món.

La recerca es desplega a partir de tres contextos principals que funcionen com a laboratoris complementaris. El primer és la col·laboració amb científics de l'Institut de Ciències del Mar (ICM-CSIC), on l'artista treballa amb sediments procedents del fons marí i amb protocols d'investigació oceanogràfica. En aquest marc, el sediment es planteja no només com un

objecte científic sinó com un arxiu material del temps geològic, climàtic i biològic. L'interès del projecte se centra en les tècniques que permeten analitzar aquests materials —com les metodologies de geotècnia— i en la manera com les forces invisibles es transformen en dades, mesures i relats científics.

El segon eix es desenvolupa a l'Reial Acadèmia de Medicina de Catalunya, concretament al seu antic anfiteatre anatòmic. A través de la recerca en arxius històrics i del diàleg amb professionals de la medicina, el projecte revisa els protocols de dissecció i les pràctiques de producció de coneixement anatòmic. Aquest context permet establir un paral·lel entre la lectura científica del cos humà i la lectura tècnica del subsòl marí: tant el cos com el sediment són matèries que es tallen, es classifiquen i s'interpreten mitjançant instruments i procediments específics. La comparació obre una reflexió sobre com les tecnologies i els sistemes d'observació transformen la nostra relació amb la matèria i amb el coneixement.

El tercer àmbit del projecte s'articula a través d'un treball amb un grup d'aiguagim del Club Natació Atlètic Barceloneta. En aquest cas, la recerca adopta una dimensió corporal i comunitària, centrada en l'experiència del cos dins l'aigua i en la construcció de confiança amb un col·lectiu concret. Mitjançant enregistraments subaquàtics i sessions compartides, el projecte explora el moviment, la respiració i la percepció del medi aquàtic, introduint una perspectiva quotidiana i col·lectiva en una investigació que també tracta sobre els entorns marins profunds.

Aquests tres eixos —l'oceanografia, l'anatomia i l'experiència corporal a l'aigua— es connecten a través d'una pregunta comuna: com es construeixen les "gramàtiques" que ens permeten interpretar allò que no veiem directament? En aquest sentit, "Apnees i altres gramàtiques" proposa pensar la recerca artística com un espai de mediació entre disciplines, on el coneixement no es limita a la representació de dades o documents, sinó que emergeix del contacte amb materials, cossos, institucions i comunitats.

Més que produir una única obra final, el projecte funciona com un procés d'investigació obert que posa en relació diferents infraestructures de coneixement —científiques, mèdiques i socials— i en qüestiona els seus protocols. Des d'aquesta perspectiva, la pràctica artística esdevé una eina per explorar noves formes d'observar, registrar i imaginar el món, especialment en relació amb aquells espais i processos que habitualment romanen fora de la nostra experiència directa.

Anna Pasco Bolta (Barcelona, 1990) investiga com es construeixen i sostenen la vida i l'existència a través d'una pràctica transdisciplinar que creua art, ciència, gastronomia i performance des d'una mirada ecològica. El seu treball proposa formes cocreatives de relació amb altres espècies i qüestiona les dicotomies del pensament occidental. Ha mostrat la seva obra en contextos artístics i científics com el LMU Global Health Day (2025), el Congrés d'Infeccions i Microbiologia (Alemanya, 2024), Congrés Electromicrobiología (Dinamarca, 2023), X-Festival (Bèlgica, 2023) i pròximament en Envisioning Natural Historiïs en el Museu d'Història Natural de Viena. Llicenciada en Belles Arts per UB i AdBK München, ha exposat en espais com Galeria Herold, Starnberg Museum, Haus der Kunst, Biennal Off Caire, ISEA-Festival i ha estat artista resident en múltiples residències internacionals. La seva recerca es nodreix també de la seva experiència com a docent en la LA TEVA München. Ha rebut diversos premis com el Ricard Camí (2025), Fundació Tutsek (2024), Stiftung Kunstfonds (2022), New Mitjana Munic (2023) o Barcelona Producció (2021).

3.4 ACTIVITATS POLARITATS

Activitat amb Ezequiel Soriano

Data: 21 febrer 2025
Asistents: 25 alumnes de 3r curs del grau en Belles Arts

El dia 21 de Febrer l'antropòleg, artista i comissari Ezequiel Soriano va oferir una activitat a la Facultat de Belles arts de la Universitat de Barcelona, dirigida a l'alumnat de 3n curs del grau en Belles Arts, amb l'acompanyament del professor Jordi Morell.
La xerrada va tenir lloc a la sala Seminaris de l'edifici Parxís de la mateixa facultat.

En aquest cas, es va convidar a Ezequiel Soriano, pel fet d'haver comissariat l'exposició col·lectiva, "Sapo, cúrame del reflejo", a Homesession amb artistes estudiants de 4rt curs de la UB, en el marc d'Art Nou 2024, i en col·leboració amb La Sala d'Art Jove i el grup d'innovació docent Art, Professió i Docència.

L'activitat es va iniciar amb una introducció teòrica al voltant de l'acció comissarial i la seva manera d'entendre el paper del comissari, des d'un punt de vista situat i no impositiu.

Soriano va plantajar la tasca comissarial a partir de conceptes antropològics com la col·laboració experimental, el dispositiu de camp i el prototip. Posteriorment, va proposar una dinàmica per parelles en la qual, aplicant els conceptes apresos, es convidaba l'alumnat a treballar sobre una proposta comissarial hipotètica. En una taula rodona final, cada parella va exposar la seva proposta i va discutir-se en grup.

Ezequiel Soriano és antropòleg i artista. Explora temes relacionats amb internet, l'oralitat i la còpia a través de l'etnografia, l'experimentació artística i l'edició postdigital. L'atreu la creativitat ordinària, dispersa i tàctica que juga amb els mecanismes disciplinaris per a pertorbar-los. Dirigeix el laboratori editorial Artefactes Natius i actualment (2025) és resident en el gremi de comunicació del Santa Mònica.

L'activitat surgeix de la col·laboració entre Homesession i el grup d'innovació docent Art, Professió i Docència.

Activitat amb Laboratori de Pensament Lúdic

Data: 24 febrer 2025
Asistents: 25 alumnes de 3r curs del grau en Belles Arts

El dia 24 de febrer el col·lectiu artístic Laboratorio de Pensamiento Lúdico va oferir una activitat a la Facultat de Belles arts de la Universitat de Barcelona, dirigida a l'alumnat de 3n curs del grau en Belles Arts, amb l'acompanyament del professor Jordi Morell.
La xerrada va tenir lloc a la sala Seminaris de l'edifici Parxís de la mateixa facultat.

L'activitat es va iniciar amb una presentació, on els artistes van explicar la seva trajectòria, projectes anteriors i el projecte d'investigació en el qual estan treballant actualment.
La seva pràctica es basa en la gamificació de processos arístics, presentant el joc com un dispositiu de mediació però també de pensament i creació, especialment valuós pel seu potencial integrador i imaginatiu. El col·lectiu defença el joc com a eina per fomentar la capacitat d'imaginar futurs utòpics.

El col·lectiu treballa el joc més enllà de la seva estructura clàssica. Entenent que aquest no ha de funcionar amb una dinàmica estable, sinó que ha d'entendre's com un codi obert, que s'adecúa al espai on s'activa i les persones que hi juguen. Ha de ser permeable a l'acció dels jugadors. D'aquesta manera cada partida s'entén com un prototip d'activació que no només funciona cada vegada diferent, sinó que també en cada partida el joc es nodreix i evoluciona, gràcies a la petjada que hi han deixat els jugadors previs.

Cap al final de la sessió, els artistes van proposar als alumnes fer una partida del nou joc que estan desenvolupant.

Laboratori de Pensament Lúdic (LPL) sorgeix l'any 2016 amb l'objectiu de desenvolupar jocs com a eines de recerca multidisciplinària a través de metodologies d'intel·ligència col·lectiva. Actualment està compost per Antonio R. Montesinos i Susana Rodilla.

La base social, afectiva i de treball de Laboratori de Pensament Lúdic s'inspira en les metodologies de la pedagogia experimental i llibertària, decolonial i ecofeminista amb l'objectiu de provocar una emancipació social i política a través del joc i el lúdic.

LPL ha estat finalista amb La Ruleta Gaia en l'II Premi Internacional a la Innovació Cultural de Barcelona 2016-17 – CCCB (Barcelona) i ha presentat Game of Kin en Habitació 1418 – MACBA (2018), en Fracto, com a part del programa Occulto – Berlín (2019), NaturkundeMuseum – Berlín (2019), en el cicle FiccionsUrbanes – Museu Abelló, Mollet del Vallès (2019), Institut Mutant de Narratives Ambientals, en Eco-Visionaris – Escorxador Madrid (2019), exposició Mart. El mirall vermell – CCCB (2021), Casal d'estiuCulturnautes – CCCB (2021) i Festival ZIP. Nous llenguatges escènics – Teatre Nacional de Catalunya (2022). Ha rebut un dels Premis Barcelona 2020 – ICUB (2020), la Beca de recerca i experimentació Nexes Ciutat – L'Escocesa + Idensitat (2021) i la Beca per a la recerca i la innovació del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya (2024).

L'activitat surgeix de la col·laboració entre Homesession i el grup d'innovació docent Art, Professió i Docència.

Xerrada amb Samy Benammar

Data: 12 maig 2025
Asistents: 30 alumnes del grau en Belles Arts

El dia 12 de maig l'artista Samy Benammar va oferir una xerrada a la Facultat de Belles arts de la Universitat de Barcelona, dirigida a l'alumnat del grau en Belles Arts.

En aquesta sessió va fer un repàs de la seva trajectòria artística i mostrar fragments d'algunes de les seves peces audiovisuals.

Benammar ha estat artista resident a Homesession durant Maig de 2025, gràcies al programa *Exchange* de Homesession en col·laboració amb els centres Écart i Centre Clark de Québec, Canadà.

Samy Benammar (1994, Montbéliard, França) és cineasta, fotògraf i crític d'art amb seu a Mont-real. Partint de les seves arrels algerianes i de la seva educació obrera, el seu treball combina un enfocament documental reflexiu amb l'experimentació tàctil. Busca una forma de reconciliació visual alhora que subratlla les fractures irreparables deixades per les fantasies del passat. Sovint, a la vora de la desaparició, les seves imatges exploren la tensió entre l'espai físic i imaginari, entre la memòria, la identitat i la pedra. Ha treballat en els consells editorials de Hors Champ, 24 images i Panorama-cinéma, i actualment està realitzant un doctorat en fotografia colonial a la regió d'Aurès a Algèria.

L'activitat surgeix de la col·laboració entre Homesession i el grup d'innovació docent Art, Professió i Docència**.**
Col·labora Écart, Centre Clark i l'Oficina de Quebec a Barcelona.

Activitat amb Anna Pascó

Data: 9 octubre 2025
Asistents: 15 alumnes del Màster de Producció i Investigació Artística.

El dia 9 d'octubre, l'artista Anna Pasco va oferir una activitat a la Facultat de Belles Arts de la Universitat de Barcelona, adreçada a l'alumnat del Màster de Producció i Investigació Artística, amb l'acompanyament del professor Òscar Padilla.
La sessió va tenir lloc a la sala Seminaris de l'edifici Parxís de la mateixa facultat.

L'activitat s'inicià amb una dinàmica performativa. L'artista va proposar als assistents posar-se a la boca una pedra de riu caramel·litzada. Durant la degustació, llegirien en veu alta, per torns, un text que tracta sobre diversos

tipus de pedres, de les quals l'autor parla com si fossin éssers animats amb agència pròpia.

A continuació, l'artista va exposar diverses idees i nocions científiques vinculades a la nostra relació amb l'entorn, qüestió que constitueix el principal motor del seu treball artístic. Va mostrar als estudiants diferents projectes relacionats amb aquestes idees i va parlar especialment del concepte biològic de mímesi, fenomen que molts animals experimenten en la seva fusió visual amb l'entorn.

A partir del concepte de mímesi, els va proposar realitzar un petit gest artístic o una obra que, des de la pràctica personal de cadascun d'ells, pogués representar com dialoguen i es mimetitzen amb l'entorn. Passada mitja hora, un per un van anar presentant els seus processos i resultats, a partir dels quals es van generar diversos debats sobre la noció de mímesi i sobre la manera com ens vinculem amb el nostre entorn.

Anna Pascó (Barcelona, 1990) investiga com es construeixen i sostenen la vida i l'existència a través d'una pràctica transdisciplinar que creua art, ciència, gastronomia i performance des d'una mirada ecològica. El seu treball proposa formes cocreatives de relació amb altres espècies i qüestiona les dicotomies del pensament occidental. Ha mostrat la seva obra en contextos artístics i científics com el LMU Global Health Day (2025), el Congrés d'Infeccions i Microbiologia (Alemanya, 2024), Congrés Electromicrobiología (Dinamarca, 2023), X-Festival (Bèlgica, 2023) i pròximament en Envisioning Natural Historiïs en el Museu d'Història Natural de Viena. Llicenciada en Belles Arts per UB i AdBK München, ha exposat en espais com Galeria Herold, Starnberg Museum, Haus der Kunst, Biennal Off Caire, ISEA-Festival i ha estat artista resident en múltiples residències internacionals. La seva recerca es nodreix també de la seva experiència com a docent en la LA TEVA München. Ha rebut diversos premis com el Ricard Camí (2025), Fundació Tutsek (2024), Stiftung Kunstfonds (2022), New Mitjana Munic (2023) o Barcelona Producció (2021).

L'activitat surgeix de la col·laboració entre Homesession i el grup d'innovació docent Art, Professió i Docència.

Xerrada amb Carol Priego

Data: 20 novembre 2025
Asistents: 16 alumnes de 4rt curs del grau en Belles Arts

El dia 20 de novembre l'artista Carol Priego va oferir una xerrada a la Facultat de Belles Arts de la Universitat de Barcelona, dirigida a un grup d'alumnes de 4rt curs del grau en Belles Arts.

En aquesta sessió l'artista va centrar-se especialment a resoldre dubtes als alumnes al voltant de la professió artística. Va atendre les preocupacións i preguntes dels alumnes i va donar-los consells per gestionar les angoixes, frustraccións i possibles entrebancs d'aquesta vida professional, a la qual s'enfrontaràn quan finalitzin els seus estudis.

També va dedicar bona part de la sessió a explicar-los en què consisteix una residència artística a l'extranger, en base a la seva pròpia experiència. Què han de tenir en compte a l'hora d'aplicar a les convocatòries, quins avantatges i possibles inconvenients poden trobar-se i com fer-los front.

Priego va ser sel·leccionada per a dur a terme una residència artística al Canadà, a través del programa *Exchange* de Homesession en col·laboració amb els centres d'art Écart i Centre Clark, durant juliol i agost de 2025.

Carol Priego és mediadora en arts visuals i gestora cultural, especialitzada en projectes col·laboratius amb col·lectius en situació de vulnerabilitat des

d'una perspectiva interseccional. El seu treball combina art, pedagogia i acció social, explorant el potencial transformador de l'art per crear vincles i generar canvi.
La seva recerca artística tracta qüestions ambientals actuals —com la contaminació, la sequera i els conflictes relacionats amb l'aigua— i, mitjançant un enfocament experimental, fomenta el diàleg sobre la relació entre les persones i el seu entorn.
Entre els seus projectes més destacats hi ha Amares Azielos, un laboratori creatiu al Centre Penitenciari de Joves de la Roca del Vallès que inclou tallers de fotografia experimental i exposicions amb artistes emergents i consolidades. El projecte ha estat presentat a La Model, BaumannBar i festivals com OFF PANORAMIC i ALBUM.
Ha realitzat residències artístiques a Tunísia (ENTRE NOUS i Villa Baizeau) i Indonèsia (Duduk di Tepi, sobre identitat i pertinença en comunitats indígenes i postcolonials). També destaca Jazmín, un projecte sobre el dol i la desestigmatització de les canes en el cos femení, que investiga com allò personal esdevé un acte polític.
Formada en Polítiques i Arts Visuals, ha treballat en la coordinació de postproducció a ESCAC Studio Color, ha col·laborat amb la Filmoteca de Catalunya en restauració fílmica i ha participat en festivals internacionals de fotografia. La seva pràctica artística i pedagògica busca generar espais de resistència i empoderament a través de la creació col·lectiva.

L'activitat surgeix de la col·laboració entre Homesession i el grup d'innovació docent Art, Professió i Docència.

3.4.1 PROJECTE LABORATORI D'EXPOSICIÓ I COMISSARIAT

L'any 2025 vam realitzar el 5è Laboratori d'Exposició i Comissariat. Aquest laboratori es duu a terme amb unx comissàrix, que és seleccionadx per part de La Sala d'Art Jove, per convocatòria interna, i amb un petit grup d'estudiants d'últim curs del Grau en Belles Arts, que seleccionen des de la Facultat de Belles Arts de la Universitat de Barcelona, a través d'una convocatòria interna entre l'alumnat d'últim curs del grau.

Tal com s'ha fet en edicions anteriors, la mostra expositiva resultant del laboratori, es va inscriure en el Festival Art Nou.

En aquell llindar on: **Exposició col·lectiva de Marc Salas Armengol, Marga Estelrich i Alex Luz Palomares**

Exposició: 4–6 de juliol de 2025
Artistes: Marc Salas Armengol, Marga Estelrich, Alex Luz Palomares
Comissària: Manuela Pereira

Les artistes Marc Salas Armengol, Marga Estelrich i Alex Luz Palomares han desenvolupat l'exposició col·lectiva *En aquel llindar on*, amb l'acompanyament curatorial de Manuela Pereira, en el marc del festival Art

Nou, gràcies a la col·laboració entre Homesession, Sala d'Art Jove i el Grup d'Innovació Docent *Art, Professió i Docència*.

Les artistes d'aquesta exposició treballen amb el moviment i la inestabilitat, explorant la tensió entre matèria i acció. Si agafem una caixa, la girem, la tornem a girar i repetim els passos a la inversa, ja no és només una caixa: es converteix en un objecte explorat, capgirat, revisat. Si una pedra es guarda, s'extreu, s'observa i es deixa anar, ja no és la mateixa: ha estat interrogada, retinguda i alliberada. Si la caixa deixa de ser una caixa i la pedra deixa de ser una pedra, és perquè l'acció no està marcada per una intenció prèvia, sinó per les relacions que emergeixen entre els elements.

Les obres es situen en aquell llindar on l'objecte deixa de ser estàtic i esdevé el rastre de la seva pròpia mutació. L'acció no només rau en allò visible, sinó també en allò imperceptible: l'atzar, el curs, la coincidència. Un rastre de pols a terra, la ressonància d'un gest repetit, la vibració d'una superfície en contacte.

En la fricció, s'articula un diàleg entre allò que canvia i allò que roman. Un moviment entre assemblatges. Les peces es freguen, es mouen, es reconfiguren. No es mantenen mai immòbils, i és en el desequilibri on troben sentit. L'exposició es concep com un entorn viu, un espai de trobada entre matèria, rastre i temps. Tot s'inscriu en un procés continu, on l'obertura de possibilitats és una seqüència en què la conclusió no és l'objectiu.

En aquell llindar on és una proposta curatorial de Manuela Pereira Enríquez en col·laboració amb Homesession, el Grup d'Innovació Docent *Art, Professió i Docència* de la Universitat de Barcelona i Sala d'Art Jove. En aquesta exposició hi participen els artistes de darrer curs Marga Estelrich, Alex Luz Palomares i Marc Salas Armengol.

Marc Salas Armengol (Sabadell, 2002) està finalitzant el Grau en Belles Arts a la Universitat de Barcelona. La seva recerca se centra en l'acció i els processos que donen vida a les imatges. Investiga la contingència, l'acte de pintar, la petja pictòrica i la noció de temps i gest. S'interessa per allò essencial de la pintura, la seva morfologia i el seu procés, abordant-la des de la materialitat com una pràctica que dialoga amb l'espai i el cos. Ha participat en exposicions col·lectives com *Òxid de Plom*, comissariada per Oriol Vilapuig en el marc de la biennal Manifesta 15 (Galeria SIS, Sabadell, 2024), ha estat finalista de *Mollet Art '24* exposant al Museu Abelló (Mollet del Vallès, 2024) i ha rebut recentment una beca de la Fundació Guasch Coranty.

Marga Estelrich (Manacor, 2002) viu actualment a Barcelona, on cursa el Grau en Belles Arts a la Universitat de Barcelona. La seva pràctica es basa en un interès per la semiòtica des d'un plantejament objectual. La seva obra es relaciona amb el paisatge material que configura l'entorn urbà, comparable a un procés de desplegament, complementant i juxtaposen materials intervinguts per l'experiència. En les seves peces posa especial èmfasi en una metodologia sovint basada en el trànsit i la transhumància, explorant el concepte de *terrain vague* i els afectes que establim amb les estructures arquitectòniques i els elements que les conformen. Ha rebut una menció d'honor al programa *Art Jove IB* (2024), i ha participat en exposicions col·lectives com *Damunt Davall* al Totsol Club (2024) i *Dins i més enllà del marc* en el marc de l'*Art Palma Brunch* (2025).

Alex Luz Palomares (Barcelona, 2001) va créixer a Sant Just Desvern, al Baix Llobregat. La seva pràctica investiga la relació entre construcció i deconstrucció, entenent les obres com un assemblatge en transformació constant. Mitjançant la repetició, la superposició i el desplaçament d'elements, genera noves relacions espacials i simbòliques que difuminen els límits entre gèneres. La seva obra no parteix d'estructures fixes, sinó que es configura a partir de la coexistència entre segments, on cada peça altera i redefineix la disposició de les altres, proposant models oberts. Explora la tensió entre l'estable i el mutable, analitzant com els objectes i les formes s'adapten i es transformen segons el context. El 2024 va participar en l'exposició col·lectiva *És evident que una exposició és una exposició* a la galeria Estrany-de la Mota Art Advisors.

En aquell llindar on, és una proposta curatorial de Manuela Pereira Enríquez en col·laboració amb Homesession, el Grup d'Innovació Docent "Art, Professió i Docència" de la Universitat de Barcelona i la Sala d'Art Jove**.** Participen lxs artistes d'últim curs Marga Estelrich, Alex Luz Palomares i Marc Salas Armengol.

3.5 PROJECTES EX LIBRIS

***Rituals i relats de llavors eternes* de Natalia Carminati**

Residència a la Biblioteca Collserola – Josep Miracle
Dates: Juny 2024 – Març 2025

L'artista Natalia Carminati ha estat seleccionada per realitzar una residència artística a la Biblioteca de Collserola – Josep Miracle, en el marc del programa *Ex Libris* de Homesession. Aquest programa, en col·laboració amb Biblioteques de Barcelona, pretén impulsar projectes de creació contemporània i comunitària a les biblioteques públiques, amb les comunitats d'usuàries.

El projecte "Rituals i relats de llavors eternes" de Natalia Carminati, se situa en la intersecció entre agricultura, gastronomia, relat oral/escrit i art contemporani. L'artista fa anys que du a terme una investigació crítica al voltant de la indústria agroalimentària, i ha desenvolupat diversos projectes en col·laboració entitats treballen per la sobirania alimentària. Sobretot, amb projectes independents o pràctiques col·lectives que estan compromeses amb la preservació del patrimoni biològic comú a través de la protecció i difusió de llavors lliures i autòctones.

En la seva investigació, de la qual sorgeix la proposta per Ex-Libris, planteja com els mecanismes de colonització es revelen en el model agroalimentari hegemònic, imposant espècies vegetals dominants que actuen desplaçant a

les espècies i varietats locals. Aquests moviments de desterritorialització, no sols marginen les llavors i els cultius vegetals, sinó també la memòria i els sabers de les comunitats que treballen en xarxa amb el territori i les seves particulars condicions ambientals. D'aquesta manera, les llavors lliures i biodiverses, amb la seva capacitat intrínseca de regenerar la vida, són despullades de les seves terres, on es conreen monocultius de llavors estèrils i patentades per empreses químic-farmacèutiques que sotmeten la naturalesa als seus criteris de productivitat i rendiment econòmic.

Per al projecte "Rituals i relats de llavors eternes", l'elecció de la Biblioteca de Collserola – Josep Miracle ha estat fonamental, pel seu fort enfocament en temàtiques relacionades amb natura i sostenibilitat. A més la Biblioteca Collserola – Josep Miracle és pionera amb la seva biblioteca de llavors de préstec anomenada "Bibliollavors". El projecte de la Natalia Carminati ha treballat especialment amb i gràcies a "Bibliollavors", podent utilitzar el fons de llavors per a posar sobre la taula propostes artístiques i divulgar la necessitat de reconnectar amb les llavors, i a la vegada, activant i donant a conèixer aquest sistema de préstec a les veïnes i usuàries de la biblioteca. En la seva residència proposa una sèrie d'activitats participatives en les quals es posa en joc la llavor com a element central en el marc d'una sèrie de relats i rituals. Totes aquestes activitats pretenen implicar diferents comunitats o persones relacionades amb la biblioteca i/o els barris de Collserola. La necessitat que les comunitats recuperin el vincle amb les llavors lliures i biodiverses, es planteja com un exercici d'emancipació i sobirania agroalimentària enfront de les grans corporacions que en tenen el domini. A més, el fet de retornar a la llavor a través de l'acció ritual, ens connecta amb les nostres ancestres i ens permet entendre l'agricultura i l'alimentació molt més enllà d'un fet mecànic i biològic, com a fenomen essencialment cultural i identitari.

En aquest projecte s'hi han implicat les persones usuàries dels clubs de lectura de la biblioteca: el club de lectura general, el de literatura i l'infantil. Alhora també s'ha obert a altres usuàries de la biblioteca i persones del barri.

Activitat desenvolupada el 2025:

"Llavors que broten" [esdeveniment de clausura del projecte]
14 Març, 2025, Mercat de la Concepció

Com a tancament del projecte, es va considerar oportú generar un vincle amb la Biblioteca Sofia Barat, la qual acollirà el projecte Ex-Libris durant 2025 amb un nou artista en residència. D'aquesta manera, el projecte del 2024 amb la Natalia Carminarti s'enllaçaria amb el nou projecte pel 2025, a

càrrec de l'artista Juan Antonio Cerezuela. Ambdós projectes tenen com a punt en comú l'alimentació, de manera que tenia sentit vincular-los.
També es va valorar la facilitat que ens oferia la Sofia Barat de poder dur a terme aquest esdeveniment al Mercat de la Concepció, amb el qual tenen una col·laboració sostinguda en el temps. D'aquesta manera s'ampliaria l'abast del projecte, no només per ubicar-se en un barri diferent sinó també per fer-ho en un nou espai, com és un Mercat.
Aprofitant aquest desplaçament es va decidir traslladar-hi també una petita mostra del "Bibliollavors" de la Biblioteca Collserola-Josep Miracle, per tal de donar a conèixer aquest servei de préstec de llavors a les veïnes de l'Eixample. En aquesta jornada, les assistents també van poder dur a terme préstecs de llavors in situ.

La proposta de tancament de l'artista va consistir en una instal·lació en una parada del mercat, que actualment es troba en desús. En aquesta va desplegar-hi un seguit d'elements vegetals que han estat claus en el desenvolupament del projecte, convidant les assistents a conèixer-los a través de petits rituals, per a connectar a través dels sentits amb llavors i plantes. El punt central de la instal·lació va consistir en una catifa d'herba de blat, la qual adoptava també una nova forma, en la vestimenta de la mateixa artista, que va funcionar com a dispositiu de tast, d'on les assistents podien menjar l'herba directament.

Natalia Carminati És artista visual i investigadora, nascuda a Buenos Aires (1982).
El seu treball de recerca i el desenvolupament conceptual de la seva pràctica s'orienta a l'estudi crític de la cultura contemporània, la teoria postcolonial, la biotecnologia i la sobirania alimentària. Ha rebut premis i beques de la Generalitat de Catalunya, Ajuntament de Barcelona, Centre d'Arts Santa Mònica, L'Escocesa, Creació i Museus i Baden-Württemberg.

Els seus projectes es materialitzen en la creació de dispositius multisensorials que integren vídeo, experimentació sonora, videojoc, pintura, instal·lació i performance. Ha participat en exposicions i performances individuals i col·lectives en MACBA (Museu d'Art Contemporani de Barcelona), Museu Picasso Barcelona, Centre d'Arts Santa Mònica, Born Centre de Cultura i Memòria, Centre Cultural Les Cigarreras (Alacant), L 'Estruch (Sabadell), Fabra i Coats, Konvent Zero (Berga), Casa de Cultura de Sant Cugat del Vallès, Hybrid Fair (Madrid), SWAB Barcelona Art Fair, LOOP Barcelona, GREC Festival, Salmon Festival, Tangent Projects, Ostavinska Galerija (Belgrado)) i Kunstmuseum Stuttgart (Alemanya), entre altres.

Ha treballat com a artista resident en Fabra i Coats, Konvent Zero, Piramidón Centre d'Arts Contemporani i BAIR Belgrado. Actualment, treballa

com a artista en residència en L'Escocesa i Centre d'Arts Santa Mònica. També forma part de l'actual junta de la PAAC.

En el marc del programa Ex-Libris, en col·laboració amb Biblioteques de Barcelona.
Col·laboren: Biblioteca Collserola-Josep Miracle, Mercat de la Concepció, Grup de l'Hort del Damià i Festival Literatura.

***Convida'm a una història* de Juan Antonio Cerezuela**

Residència a la Biblioteca Sofia Barat (Eixample)
Dates: Abril 2025 – Febrer 2026

L'artista Juan Antonio Cerezuela ha estat seleccionat per realitzar una residència artística a la Biblioteca Sofia Barat, en el marc del programa *Ex Libris* de Homesession. Aquest programa, en col·laboració amb Biblioteques de Barcelona, pretén impulsar projectes de creació contemporània i comunitària a les biblioteques públiques, amb les comunitats d'usuàries.

El projecte "Convida'm a una història" proposa explorar el menjar com un dispositiu de memòria, activació i transmissió del relat col·lectiu. En aquesta recerca, l'artista indaga en la relació entre aliment i narrativa, abordant com el menjar pot actuar com a portador d'històries que habiten en un àmbit domèstic que, lluny de ser neutral, és polític, situat i hereu d'una memòria i una història travessades pel quotidià.

Per al desenvolupament d'aquest projecte s'ha seleccionat la Biblioteca Sofia Barat pel seu fort compromís amb la memòria històrica i amb les dinàmiques socials de la Dreta de l'Eixample. La seva programació, especialment vinculada a la recuperació de relats del barri i a la participació activa de persones grans, la converteix en un espai idoni per desenvolupar un projecte arrelat al territori i en diàleg directe amb la seva comunitat.

La metodologia del projecte es fonamenta en una pràctica artística situada, relacional i processual que activa la biblioteca com a espai de producció cultural i mediació comunitària. Integra recerca prèvia, creació col·lectiva, treball intergeneracional i retorn públic en format expositiu, situant l'aliment com a mediador simbòlic i material.
El projecte parteix d'una immersió en l'ecosistema institucional, social i històric de la Dreta de l'Eixample, amb la Biblioteca Sofia Barat com a node central. La fase inicial inclou reunions i treball coordinat amb professionals

del barri —historiadors, responsables de l'Arxiu Municipal i l'equip de la biblioteca—, així com la consulta de fonts documentals i bibliogràfiques que permeten establir un marc de referència sòlid. Aquesta recerca es manté activa al llarg de tot el procés i es complementa amb la identificació de dinàmiques ja existents a la biblioteca, afavorint una inserció orgànica del projecte dins la seva programació.
Paral·lelament, s'estableixen aliances amb altres equipaments del territori, com la Casa Elizalde i el Mercat de la Concepció, consolidant una xarxa de col·laboració que amplia l'abast de la proposta.

En el desenvolupament pràctic, l'aliment actua com a catalitzador de trobades i espais d'intercanvi on compartir sabers i experiències mitjançant tallers i accions col·lectives. L'artista assumeix un rol de mediador: proposa el marc i les dinàmiques i acompanya el procés, mentre que els continguts i els resultats es construeixen de manera col·lectiva a partir del diàleg entre les participants.

Aquest procés s'articula en un seguit de laboratoris de creació participativa, implicant-hi diverses comunitats i usuàries vinculades a la biblioteca i/o al barri: Grup de lectura general de la Biblioteca Sofia Barat, Grup de lectura independent "Grans Lectores", Residència Bruc i altres usuàries de la Biblioteca Sofia Barat, del Mercat de la Concepció i de la Casa Elizalde.

Activitats desenvolupades:

– Evocació de memòries col·lectives a través d'olors, i escriptura de records alimentaris, per a confeccionar unes estovalles amb històries del barri / amb el grup de lectura general – 13 maig
– Continuació de les estovalles en una activitat familiar, amb relats transgeneracionals sobre la memòria alimentària del barri / en el marc de la Festa Major del barri – 24 maig
– Continuació de les estovalles / amb el grup de lectura "Grans Lectores" – 11 juny
– Taller d'escriptura de relats a partir de fotografies i experiències sensorials amb olors i sabors – 8 octubre
– Elaboració col·lectiva d'una recepta inspirada en històries personals de les usuàries, vinculades al Mercat de la Concepció i al barri – 21 octubre
– Experimentació amb aliments fermentats i narracions sobre costums i històries del barri – 11 desembre
– Inauguració de l'exposició itinerant "Convida'm a una història" a la Casa Elizalde – 8 gener, 2026
– Anàlisi i escriptura creativa amb fotografies comestibles i essències gastronòmiques – 15 gener, 2026
– Continuïtat de l'exposició itinerant al Mercat de la Concepció – 19 gener – 2 febrer, 2026
– Cuina i degustació de la recepta col·lectiva creada a partir de records personals del barri – 24 gener, 2026.
– Degustació de fermentacions com a exercici poètic i reflexió sobre memòries i costums del barri – 7 febrer, 2026.

Restitució del projecte:

Cap al final del projecte, l'artista planteja la restitució final en forma d'exposició itinerant. Aquesta es va mostrar a cadascuna de les tres entitats implicades (Biblioteca Sofia Barat, la Casa Elizalde i el Mercat de la Concepció), adoptant en cada espai una forma diferent.
Aquesta triple exposició s'articula a través d'un artefacte mòbil i desplegable que funciona alhora com a arxiu i com a dispositiu per activar nous encontres. Aquest format permet que la mostra s'adapti a cada espai i continuï generant activacions entorn de la memòria quotidiana i la història compartida.
La instal·lació presenta diversos elements del procés creatiu: les grans estovalles intervingudes amb relats del barri, un arxiu de fotografies i paraules comestibles, aliments fermentats elaborats col·lectivament, textos extrets de llibres i d'altres escrits per usuàries i diversos aliments clau, entre d'altres.

Juan Antonio Cerezuela (Cartagena, 1982) és artista visual i investigador, Doctor en Arts Visuals i Intermèdia (València, 2014) i Llic. en Belles Arts (Granada, 2005). En el seu treball, la correlació entre llenguatge, temps i espai sol ser present a través de projectes d'instal·lació, performance i intervencions *site specific*, en els quals elements com el silenci, la latència o la invisibilitat mostren diferents tensions. Els seus últims projectes troben

en la ruïna, el foc i la llum un dels seus principals potencials d'exploració a través de diverses associacions metafòriques de formes d'opressió o de dissidència.
Cerezuela ha exposat al Castell de Montjuïc, Born CCM, Centre d'Art Santa Mònica, Fabra i Coats, MAC Gas natural Fenosa o La Conservera. Algunes de les seves exposicions individuals han tingut lloc al Centre Párraga (Múrcia), Center424 (Belgrad), La Espronceda (Barcelona), 13ESPACIOarte (Sevilla), Fundació Gabarrón (Múrcia) i CEART (Madrid). Ha rebut la beca de producció del ICA de la Regió de Múrcia (2020 i 2021), la Beca de recerca de La Escocesa (2020) i la beca *Exchange* de Homesession (2022).
Ha rebut el Premi Alfons X de la Regió de Múrcia en la modalitat d'Art dels Nous Mitjans (2025), el 1r premi del IAC Juan Gil-Albert (2024), va ser finalista dels Premis Ashurst Emerging Artist Prize (Londres, 2019), va rebre el 1r premi d'Art Emergent de Sabadell (2017), el Premi al Millor Artista de WEAREFAIR! (Madrid, 2016) i el 1r premi en la XXXI Mostra d'Art Jove La Rioja (2015). Entre 2018 i 2024 ha estat resident en el Centre d'Art La Escocesa.

En el marc del programa Ex-Libris de Homesession en col·laboració amb Biblioteques de Barcelona i Fundació "la Caixa", l'ICUB-Ajuntament de Barcelona i l'OSIC-Generalitat de Catalunya. El projecte ha comptat també amb la col·laboració del Mercat de la Concepció, La Casa Elizalde, L'Arxiu Municipal del districte de l'Eixample, Casal de Gent Gran.

3.6 ALTRES ACTIVITATS

Projecte *Afectivitat Fluvial*

Publicació del projecte *Afectivitat Fluvial*: *Totes les pluges. L'Ebre, territoris i població*

L'any 2025 s'ha finalitzat el projecte triennal *Afectivitat Fluvial*, dedicat a explorar les relacions afectives de les poblacions riberenques amb els seus rius, des d'un enfocament multidisciplinari que integra recerca artística, científica i activisme. El projecte promou una nova cultura i sensibilitat fluvial mitjançant l'intercanvi de coneixements i experiències entre comunitats científiques, artístiques, tecnològiques i activistes.

Afectivitat Fluvial neix el 2023 de la col·laboració consolidada entre Homesession (Barcelona), el Centre d'Art La Panera (Lleida), l'Escola Politècnica de la UdL i la Fundación Conocimiento Zaragoza, amb el suport de la Fundación Daniel y Nina Carasso**.**

Els artistes **Carlos Monleón** i **Asunción Molinos**, responsables del projecte, han treballat amb comunitats de regants, musicòlegs, científics, geògrafs, agricultors i arxius per continuar teixint una xarxa de sabers al voltant de la conca hidrogràfica de l'Ebre i els seus territoris. També hi

participa la doctora en informàtica i comunicació digital **Rosa Gil Iranzo**, coordinada per un equip de treballadores culturals format per **Laura Montañés, Danilo Pioli i Roser Sanjuan,** del Centre d'Art La Panera.

Com a tancament del projecte, s'ha realitzat la publicació *Totes les pluges. L'Ebre, territoris i població*, que es va presentar el 16 de gener a la Fundación Etopia (Saragossa), i que es presentarà també a Lleida i Barcelona a principis de 2026.

La publicació inclou textos de: Ramón Soria Breña, Rafael Sanchez-Mateos Paniagua, Josep Maria Escribá, Susana Borràs, Núria Arias, Alfredo Ollero, Jorge Bielsa, Josep Bertomeu Polet, Alba Ballester, Teresa Artigas, Ana Tudela (Datadista), Antonio Delgado (Datadista), Javier Martínez Gil, Carlos Monleón Gendall i Asunción Molinos Gordo**.**

4. EQUIP

Olivier Collet, (Reims, França, 1974)
Director artístic establert a Barcelona en 2002, és arquitecte de formació (París La Seine i RWTH Aachen 1998), amb cursus complementaris en pensament i art contemporani (A*Study, 2010, PEI del MACBA 2014-2015). Des de 2013, desenvolupa funcions de direcció artística a galeries d'art contemporani (des de 2024 a la galeria Prats Nogueras Blanchard Barcelona, 2015-2024 a a la galeria Joan Prats, 2013-2014 a Cyan Gallery). Va fundar amb Jérôme Lefaure el projecte «Homesession», que mobilitza diferents línies d'actuació en l'àmbit de les arts visuals: mobilitat d'artistes, suport a la creació i a l'investigació artística, producció, difusió i circulació de projectes i activitats de mediació cultural. Al marge d'aquestes funcions, s'ha involucrat en l'ecosistema de l'art contemporani de múltiples maneres (jurats artístics -Fundació Güell, Sant Andreu Contemporani, etc.-, co-gestió d'ArtNou per a ArtBarcelona, participació a taules de debat, etc.)
Llengües: Francès, Castellà, Català, Anglès, Alemany

Jérôme Lefaure (Vichy, França 1976)
Consultor i gestor establert a Barcelona en 2002, té el diploma de Ciències Polítiques per l'Institut d'Estudis Polítics de París («Sciences Po») i ha cursat un grau d'Història de l'Art a la Universitat de Lille 3. Ha estat treballant dins de les àrees de les relacions internacionals, de l'edició i de la comunicació. És co-director d'una empresa de consultòria de desenvolupament de negocis i internacionalització que va fundar en 2013. Des de 2007, ha co-

dirigit també el projecte «Homesession», de mobilitat artística, residències, difusió, producció i mediació artística. La seva trajectòria inclou la redacció de textos curatorials (Helena Vinent, Helena Civit, Daniel de la Barra, etc.), i la participació o animació de jurats artístics, tallers i taules rodones (Institut Français, Fira Estampa Madrid, A*Desk, MAC Lima, , etc.).
Llengües: Francès, Català, Castellà, Portuguès, Anglès, Alemany

Danilo Pioli (Milá, Italia, 1979)
Gestor cultural establert a Barcelona des del 2006, la seva formació inclou un màster gestió cultural en la UIC (Barcelona) i un diploma universitari d'història de l'Art en la Universitat de Bologna (Itàlia). En Barcelona, ha treballat des de 2006 en gestió i producció cultural amb diversos projectes i creadors: Festival Escena Poblenou, Dies de Dansa, cia Juan Carlos Lérida, Roger Bernat, Mercedes Boronat entre d'altres. S'ha incorporat a l'equip Homesession com a coordinador en setembre del 2016, desplegant la seva activitat a les diferents àrees de treball de l'associació: mobilitat d'artistes, recolzament a la creació i a l'investigació, exposicions, difusió, gestió de projectes comunitaris. En paral·lel, s'involucra activament en les xarxes institucionals de les arts visuals, com ara amb la representació a la comissió Arts Visuals de Xarxaprod, des de 2024.
Llengües: Italià, Castellà, Català, Anglès, Francès

Julia García Bofill (Vilafranca del Penedès, 1994)
Mediadora cultural, és graduada en Belles Arts (2017) i amb màster de Formació al Professorat d'educació secundària (2020) a la Universitat de Barcelona. Té experiència en l'ensenyament de les arts plàstiques com a docent a l'educació secundària pública, així com en muntatges expositius i assistència de workshops i xerrades en altres centres artístics com Espronceda o La Capella i en esdeveniments artístics puntuals com el Loop Festival o la fira d'art Swab. Des de l'any 2022 treballa amb l'associació Homesession en tasques de comunicació, acompanyament d'artistes, muntatges expositius, mediació artística, tasques de documentació, fotografía. Paral·lelament, condueix el seu projecte personal de joieria (Latón Breve).
Llengües: Castellà, Català, Anglès.

5. ENTITATS COL·LABORADORES 2025

Institut Ramon Llull
Programa *Exchange*

Universitat de Barcelona – Grup d'Innovació Docent, Facultat de Belles Arts
Programa *Polaritats* i exposició d'artistes estudiants a la Facultat de Belles Arts, comissariada per Anna Sevilla París, resultat del laboratori de creació

Universitat de Lleida – Docents de la Facultat d'Enginyeria Informàtica
Projecte *Afectivitat fluvial* de Carlos Monleón i Asunción Molinos Gordo

Xarxaprod
Programa internaciolització

La Escocesa
Beca conjunta de producció per al projecte de Consol Llupià, seleccionat mitjançant convocatòria (artista resident a La Escocesa)

Escola Metàfora
Programa *Polaritats* i programació conjunta d'exposicions d'artistes internacionals emergents

La Panera de Lleida
Projecte *Afectivitat fluvial* de Carlos Monleón i Asunción Molinos Gordo

Etopía (Saragossa)
Projecte *Afectivitat fluvial* de Carlos Monleón i Asunción Molinos Gordo

Sala d'Art Jove
Exposició d'artistes estudiants de la Facultat de Belles Arts, comissariada per Ezequiel Soriano, resultat del laboratori de creació

ARTefACTe-Club9
Programación performance de Consol Llupià

Fundació La Caixa
Projecte comunitari *Ex Libris*

ArtBarcelona – Associació de Galeries
Programació dins del Barcelona Gallery Weekend i ArtNou

Clermont-Ferrand – Artist in Residence
Tercer any de l'intercanvi de residències i mobilitat d'artistes entre Clermont-Ferrand – Artist in Residence i Homesession

Institut Français en Espagne
Col·laboració en la residència d'Aurelien Potier

L'Écart (Quebec, Canadà)
Tercer any de l'intercanvi de residències i mobilitat d'artistes (Programa *Exchange*)

Centre Clark (Quebec, Canadà)
Nou intercanvi de residències i mobilitat d'artistes (Programa *Exchange*)

Ramdom (Itàlia)
Nou intercanvi de residències i mobilitat (2 residències) – Programa *Exchange*

MeetFactory (República Txeca)
Nou intercanvi de residències i mobilitat de comissaris previst per al 2026 – Programa *Exchange*

Oficina de Quebec a Barcelona
Col·laboració en activitats amb artistes del Quebec en residència a Homesession

Biblioteca Sofia Barat
Residència de l'artista Juan Antonio Cerezuela (Catalunya)

Mercat de la Concepció
Activitat amb les artistes Natalia Carminati i Juan Antonio Cerezuela

Casa Elizalde
Activitat de l'artista Juan Antonio Cerezuela

<u>Altres entitats col·laboradores</u>

Espais associats a visites d'artistes i comissaris procedents de:
BAR Project, Hangar, La Escocesa, Fabra i Coats, La Capella

<u>Homesession és membre de:</u>

- **Xarxaprod**, xarxa de centres de producció d'arts visuals de Catalunya
- **Xarxa d'Espais Independents de Barcelona**
- **Cultura de Base**
- **GRAF**

6. ENLLAÇOS

https://www.ramdom.net/annunciati-gli-artisti-vincitori-della-call-exchange/

https://www.ramdom.net/artists-2/laura-albajar-2/

https://www.ramdom.net/artists-2/joaquin-lozano-nino-de-zepeda/

https://www.artistesenresidence.fr/fr/residents/natalia-dominguez

https://centreclark.com/en/residency/centre-clark-x-lecart-x-homesession/

https://lecart.org/fr/programmation/carol-priego/

https://www.barcelona.cat/infobarcelona/es/encuentrodelrio-2_1506521.html

https://www.barcelona.cat/infobarcelona/es/cloenda_1563502.html

https://www.casaelizalde.com/exposicions/convidam-a-una-historia/

https://www.casaelizalde.com/activitats/inauguracio-exposicio-convidam-a-una-historia/

https://www.casaelizalde.com/activitats/taller-larxiu-comestible/

https://www.laconcepcio.cat/esdeveniment/fermentant-sabors-i-sabers-al-mercat-de-la-concepcio/

https://ajuntament.barcelona.cat/biblioteques/es/noticias/entonces-que-brotan-1488828

https://www.laconcepcio.cat/esdeveniment/bibliollavors-llavors-que-broten/

https://artnou.net/exhibition/en-aquell-llindar-on/

https://saladartjove.cat/en/curaduria-archive/en-aquell-llindar-on-en-aquel-umbral-donde/

https://www.ub.edu/InfoBBAA/en-aquell-llindar-on-art-nou-25/

https://laescocesa.org/es/view/preludi%253Aquanel/3936